

retninger og skattetilbageholdelse der følger af den ændrede praksis?»

Begrundelse

Hjemmeværnets nøglepersonel dvs. kompagnieskadrigle- og flotillechefer, disses næstkommanderende, kommandobefalingsmænd m.v. står mod et beskedent månedligt rådighedsbeløb på ca. 1.000 - 1.500 kr. døgnet rundt til rådighed for hjemmeværnet, ligesom de i deres fritid planlægger og gennemfører øvelser for hjemmeværnets øvrige frivillige. De er med andre ord helt afgørende for hele hjemmeværnets eksistens, hvis store betydning og nye og tunge opgaver er fremhævet af et stort flertal i Forsvarskommissionen af 1997 og det i maj 1999 indgåede forsvarsforlig.

Det forekommer på den baggrund helt ude af proportioner, at disse personer nu skal beskattes af de godtgørelser, de modtager til dækning af småudgifter, de har i forbindelse med deres indsats i fritiden, og én fastholdelse af synspunktet betyder, at et stort antal nøglepersoner nu vil fravælge deres indsats, ligesom det vil påføre hjemmeværnet som sådan kæmpe administrative og omkostningskrævende byrder.

Svar (20/9 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at jeg ikke er enig i, at der for nøglepersonellens vedkommende er tale om en »nyfortolkning« af reglerne eller en praksisændring.

De ydelser, som hjemmeværnet udbetaler til deres frivillige personel, var tidligere omfattet af bestemmelsen i statsskattelovens § 5, litra d, som blev ophævet ved lov nr. 1063 af 12. december 1996, men med en lang overgangsordning frem til 1. april 1999. Fra denne dato skal hjemmeværnets godtgørelser bedømmes i forhold til bestemmelsen i ligningslovens § 7 M.

Som jeg har nævnt i mit svar på spørgsmål S 3081, fremgår det direkte af ordlyden i ligningslovens § 7 M, stk. 2, at bestemmelsen alene omfatter »frivilligt, ulønnet personel«. Der kan derfor ikke herske tvivl om, at der i praksis må foretages en vurdering af, hvorvidt der er tale om lønnet eller ulønnet, frivilligt hjemmeværns-

personel. Skatteministeriets vurdering af lønforholdene for hjemmeværnets nøglepersonel er således alene en direkte følge af bestemmelsens ordlyd. En ordning, hvorefter nøglepersonellet sidestilles med hjemmeværnets øvrige frivillige, ulønnede personel, vil kræve lovændring.

En lovændring på området vil imidlertid ikke være hensigtsmæssig, idet der dels vil være tale om et brud med § 7 M's formål, som går ud på at sikre en række frivillige, ulønnede medhjælpere en skattefri omkostningsdækning, som de ellers ikke ville have haft med det almindelige regelsæt. En lovændring vil dernæst skabe et pres fra andre frivillige, lønnede medhjælpere, som vil kræve skattefrihed for den type af godtgørelser, der er omfattet af § 7 M.

Regeringen har derfor i stedet taget initiativ til, at de frivillige, lønnede hjemmeværnsfolk kompenseres på anden vis end over skattereglerne. Den nærmere udformning af kompensationsordningen vil blive fastlagt snarest. Endelig stillingtagen til bl.a. provenu og administrative konsekvenser m.v. vil således afhænge heraf.

Spm. nr. S 3086

Til skatteministeren (2/9 99) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes ligningsloven efter ministerens opfattelse teknisk vil skulle formuleres, så Venstre i den kommende folketingssamling kan fremsætte forslag, der skal ændre den af ministeren anlagte fortolkning af ligningslovens § 7 m, stk. 2, og som kan sikre, at hjemmeværnets nøglepersonel fremover - som det fra 1949 og frem til den 1. april 1999 har været tilfældet - kan opnå skattefritagelse for godtgørelser udbetalt til dækning af småforhold, befordring og forplejning m.v. under øvelser?«

Svar (20/9 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

En ordning, hvorefter nøglepersonellet sidestilles med hjemmeværnets øvrige frivillige, ulønnede personel, vil, som jeg også har redegjort for i mit svar på spørgsmål S 3083, kræve en lovændring.